

faa ganske klar, og jeg har i „Berlingske Tidende“ for i Gaar Aftes til min store Overraskelse endog fundet temmelig stærkt Bevis for, at det er saa langt fra gaaet tilbage med det hollandske Smør, siden Kunstsmørret er kommet, at det tværtimod er gaaet frem. Det er der fremhævet, endogaa stærkere end af den ærede Ordfører, at i det sidste halve Aar siden August 1887 har det hollandske Smør i Forhold til det sidste Halvaar 1886 stadigt vundet ind paa det danske. Prisforskjellen er bleven mindre. Tallene stille sig saaledes: I August var det danske Smør, 8 sh. dyrere, i September 2 sh., i Oktober 6 sh., i November 4 sh., i December 5 sh. og i Janaar er der endog opnaaet det, at det hollandske Smør har faaet en absolut højere Pris end det danske Smør, det sidste Tal har jo dobbelt Interesse, da det er det eneste, der foreligger fra det Tidspunkt, da den ny Margarinelov i England var kommet, og man altsaa efter Nøgles Udsagn skulde vente en overordentlig stor Mistænsksomhed fra de engelske Kjøbmænds Side og vente, at de vilde se skjævt til det hollandske Smør. Fordi der saaledes ikke ses at være nogen saadan Fare, skal jeg ikke benegte, at der kan være al mulig Anledning til at være forsigtig i et saa vigtigt Spørgsmaal og hellere at gjøre for Meget end for Lidt; men jeg skal dog tillade mig at anføre, at man vistnok undervurderer Straffebestemmelserne en Del. Disse foreslaas jo skærpede i den nye Lov, og Udvalgets Flertal har tiltraadt disse Skærpselser. Vi have jo ikke nogen lang Erfaring fra Kunstsmørloven, men vi have jo en noget længere Erfaring fra et beslægtet Forhold, nemlig fra Mælkehandelen. De Herrer ville kunne erindre, at for 20 Aar siden var det umuligt at drikke Mælk her i Kjøbenhavn, den var i den Grad Gjenstand for Forfalskning, at det ikke var muligt at drikke den. Men saa tog Politiet sig af Sagen, skærpede Tilsynet, og Forholdet forandrede sig meget betydeligt. Det er jo ikke mere end et Par Dage siden, at det stod at læse i Bladene, at der havde fundet Underjøgelse Sted hos Mælkehandlere, og at de havde givet det Resultat, at alle en Eneste af Leverandørerne var bleven antruffet i at have forfalsket Mælken. Foruden at det er en meget let Foranstaltning at gaa til, disse skærpende Straffebestemmelser, maa det ikke overjes, at der tillige gives ganske overordentligt stærkt Tillæg til Straffen deri, at Navnet paa vedkommende Forfalsker skal offentliggjøres; det er et saa overordentlig Tillæg til Straffen, at al Tale om, at man kan finde sin Regning

ved at forfalste og derefter i Tilfælde af Opdagelse betale Bøde, maa høre op. Det er umuligt, at man kan finde sin Regning ved paa den Maade at blive sat i Gabestoffen. — Det, jeg iøvrigt vil tale om, er Spørgsmaalet om §§ 6 og 7. Hvad Blandingsparagrafen § 6 angaar, da ser jeg ikke rettere, end at det fra Konsumenternes Synspunkt vil være meget misligt, hvis man vedtog den. Det er Noget, man kan forvisse sig om — jeg personlig har forvisset mig derom ude paa Landbohøistolen — at, naar man ikke tilsætter Smør til det rene Kunstsmør, saa faar man et meget lidet tiltalende Produkt, hvad Smagen angaar, Udseendet er derimod meget net. Det har slet ikke noget af Smørrets Aroma og den ejendommelige Smag, der netop gjør Smørret saa søgt som Kæringsmiddel. At give efter paa dette Punkt, vilde efter min Mening være at staa paa et væsentligt Punkt. Her er der nemlig ikke Tale om Skin, men om en virkelig Fordel for Kunstsmørret, naar man tillader at blande. Hvis der var bleven foreslaaet fra de Herrer's Side, der nærmest skulle tale Producenternes Sag, at man i en Blandingsparagraf f. Ex. skulde sige, at Blandingen f. Ex. ikke maatte overstige 50 pCt., saa var det noget Andet, og jeg vilde ikke have Noget imod at gaa ind paa en saadan Paragraf. En saadan vilde vistnok kun tilsigte — ikke at forhindre Forbedring af Kunstsmørret, men kun at forhindre Forfalskning af Natursmørret, og det er jo Noget, vi Allesammen ønske; i den Henseende er der ikke nogen Vansteligheid. — Hvad Farvingsparagrafen angaar, skal jeg indrømme, at i og for sig er den ikke videre heldig at beholde, idet den frembyder en Masse praktiske Vansteligheder. Naar jeg alligevel med et Forbehold skal tillade mig at anbefale at beholde denne Paragraf i Loven, saa er det som en Slags Kompromisforslag, fordi jeg haaber derved at undgaa Nederlæg paa andre Omraader, navnlig med Hensyn til Udsørgelsesforbudet, Noget, der i mine Dine er langt farligere. Jeg skal da ogsaa gjøre opmærksom paa, at saadanne Farvebestemmelser findes der allerede i Lovgivningen. Vi have vistnok, hvad Sukker angaar, nogle Bestemmelser, i Henshold til hvilke Sukker bestattes forskjellig, eftersom det har en lysere eller mørkere Farve, saa et saadant Nuancespørgsmaal med Hensyn til Farven have vi før havt fremme. Heldigt er det ikke, vansteligt er det, men jeg tror ikke, at man kan sige, at det er umuligt at have en saadan Bestemmelse. Som Paragrafen imidlertid nu er affattet, forekommer det mig, at den meget